

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

föredraget den 11 juli 1996 *

1. I det föreliggande fallet har Tribunal de grande instance de Morlaix, i enlighet med artikel 177 i EG-fördraget, begärt att EG-domstolen skall meddela ett förhandsavgörande beträffande tre frågor som rör tillämpningen och giltigheten av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter¹ [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå].

2. Dessa frågor har uppkommit inom ramen för en tvist där jordbruksföretaget med begränsat ansvar EARL de Kerlast har väckt talan mot Union régionale de coopératives agricoles (nedan kallad Unicopa) och Coopérative du Trieux på grund av att en mjölkkvantitet knöts till dess referenskvantitet, vilket ledde till att företaget måste betala en tilläggsavgift för att nämnda kvantitet överstegs.

3. EARL de Kerlast är ett företag vars huvudsakliga verksamhet består i att producera mjölk och vars individuella referenskvantitet uppgår till 365 045 liter. Kergus, som samtidigt är jordbrukare och chaufför, äger för sin del ett mjölkföretag

som har tilldelats en individuell referenskvantitet om 144 245 liter. Enligt den franska myndighet som är behörig att tillämpa den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter är Kergus inte en SLOM-producent.² SLOM-producenter är producenter som inte hade levererat mjölk under den referensperiod som utsågs för tilldelningen av de individuella referenskvantiteterna efter att ha kommit överens om att avstå från saluförande av mjölk i enlighet med förordning (EEG) nr 1078/77³ och till vilka sådana referenskvantiteter tilldelats som anges i förordning (EEG) nr 764/89⁴.

4. Genom en av parterna den 11 september 1992 undertecknad rättshandling bildade EARL de Kerlast och Kergus ett "société en participation" (enkelt bolag/öppet bolag), enligt vilket EARL de Kerlast åtog sig att utnyttja Kergus referenskvantitet (144 245 liter), och i gengäld skulle denne erhålla 20 procent av det enkla bolagets mjölkförsäljning.

2 — Denna förkortning betyder Staking van de Levering van melk en zuivelprodukten en Omschakeling van het Melkveebestand (upphörande med leverans av mjölk och mjölkprodukter och omställning av mjölkkoöbesättning).

3 — Rådets förordning (EEG) nr 1078/77 av den 17 maj 1977 om införande av ett bidragssystem för avstämning från saluförande av mjölk och mjölkprodukter och för omställning av mjölkkoöbesättningar (EGT L 131, s. 1).

4 — Rådets förordning (EEG) nr 764/89 av den 20 mars 1989 om ändring av förordning (EEG) nr 857/84 om allmänna regler för tillämpningen av den avgift som avses i artikel 5c i rådets förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 84, s. 2, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

* Originalspråk: spanska.

1 — EGT L 90, s. 13.

5. Coopérative du Trieux, som tillhör Uniscopa och är uppköpare till den mjölk som EARL de Kerlast producerade, räknade mellan oktober 1992 och september 1993 in mjölken i EARL de Kerlasts och Kergus referenskvantitet på grundval av de uppgifter som båda parterna hade lämnat. Det kooperativ som köpte mjölken beslutade emellertid att all denna mjölk från och med oktober 1993 skulle tillskrivas EARL de Kerlasts referenskvantitet. Som en följd av detta överskred nämnda företag sin individuella referenskvantitet och i december 1993 och januari 1994 gjorde Coopérative du Trieux två avdrag om 26 022 FF respektive 83 134 FF från de belopp som hade utbetalats till EARL de Kerlast såsom tilläggsavgift.

6. Den 1 april 1994 väckte EARL de Kerlast talan mot Coopérative du Trieux och Uniscopa vid Tribunal de grande instance de Morlaix och yrkade att den sammanräkning som hade gjorts skulle ogiltigförklaras och att företaget skulle erhålla betalning för hela sin mjölkproduktion. För att kunna avgöra denna tvist har den nationella domstolen ansett det nödvändigt att begära att EG-domstolen skall meddela ett förhandsavgörande beträffande följande tre frågor:

”1) Kan artikel 7 i gemenskapsförordning nr 857/84 tolkas så, att den innebär ett förbud mot att producenter bildar enkla bolag, 'sociétés en participation' (som inte är juridiska personer, som inte kan göras gällande gentemot tredje man och vilkas förekomst inte är allmänt känd), eftersom där anses att dessa enkla bolag utgör en förtäckt utarrendering av kvoter eller skall de anses tillåtna såsom nödvändiga strukturella anpassningar i den mening som avses i artikel 1 i förordning nr 856/84?

2) Skall artikel 12 c i förordning nr 857/84 och artikel 3a i förordning nr 764/89 tolkas så, att där krävs ett faktiskt och personligt återupptagande av produktionen?

3) Innebär artikel 40.3 i Fördraget om upprättande av Europeiska ekonomiska gemenskapen ett hinder för att en medlemsstat i enlighet med förordning nr 857/84 av den 31 mars 1984 (ändrad genom förordning nr 764/89 av den 20 mars 1989) fattar beslut om att förbjuda enkla bolag, 'sociétés en participation', och att godkänna partiella GAEC (groupements agricoles d'exploitation en commun; jordbrukssammanslutningar i gemensam drift) för mjölkproduktion? (cirkulär nr 4019 av den 20 november 1989, DPE/SPM/C 89 och cirkulär nr 7051 av den 14 november 1991, DEPSE/SDSA C 91)”

Jag skall före en undersökning av de hänskjutna frågorna i korthet redogöra för de gemenskapsrättsliga bestämmelser som är tillämpliga på fallet.

Tillämpliga bestämmelser

7. För att komma till rätta med obalansen mellan utbud och efterfrågan på mjölkprodukter samt därpå följande strukturella

överskott ändrades den gemensamma organisationen av marknaden inom sektorn genom förordning (EEG) nr 856/84⁵ genom införande av ett system med att införa tilläggsavgifter som är tillämpligt sedan den 2 april 1984. Denna mekanism för kontroll av mjölkproduktionen fick följande utformning:

— En total kvantitet fastställdes för hela gemenskapen, vilken utgjorde garantitröskeln för mjölkproduktionen.

— Denna kvantitet fördelades mellan medlemsstaterna på grundval av de mjölkkvantiteter som levererades inom deras territorier under kalenderåret 1981, ökade med en procent, med undantag för den kvantitet som var avsedd för gemenskapsreserven som inrättats för att svara mot några medlemsstaters och vissa producenters särskilda behov.

— Varje medlemsstat fördelade i sin tur sin garantikvantitet mellan sina producenter genom att tilldela dem en individuell referenskvantitet som vanligtvis kallas ”mjölkkvot”.

5 — Rådets förordning (EEG) nr 856/84 av den 31 mars 1984 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 10).

— Om referenskvantiteten överskreds innebar detta att producenterna blev skyldiga att betala en tilläggsavgift som var avsedd att finansiera den tilläggskostnad som uppstod på grund av saluförseln av dessa överskott. Avgiften skulle betalas av producenten (metod A) eller av uppköparen av mjölk med rätt att övervältra den på producenten (metod B) beroende på det val som varje medlemsstat hade gjort. Frankrike valde metod B.

8. De allmänna reglerna för att genomföra detta system med tilläggsavgifter fastställdes av rådet i förordning nr 857/84. Denna rättsakt gjorde det möjligt för medlemsstaterna att välja antingen år 1981, år 1982 eller år 1983 som referensperiod för beräkning av producenternas individuella kvoter, och den innehöll dessutom en föreskrift om möjligheten för medlemsstaterna att inrätta nationella reserver för referenskvantiteter för att ta hand om några producenters särskilda situationer.

9. För övrigt regleras i artikel 7 i förordning nr 857/84 den känsliga frågan om överföring av referenskvantiteter med utgångspunkt i den grundläggande principen att referenskvantiteter är knutna till företaget. Denna

princip fick följande uttryck i den ursprungliga lydelsen av artikel 7.1:

”Vid överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv av ett företag övergår den motsvarande referenskvantiteten helt eller delvis till köparen, arrendatorn eller arvtagaren enligt villkor som skall fastställas senare.”

Enligt artikel 7.2 var det möjligt för medlemsstaterna att föreskriva att en del av de överförda kvantiteterna skulle återföras till den nationella reserven för referenskvantiteter.

10. Genom artikel 5 i förordning nr 1371/84⁶ klargjordes artikel 7 i förordning (EEG) nr 857/84 i det att det fastslogs att mottagaren vid överlåtelse av hela företaget skulle erhålla samtliga referenskvantiteter och att fördelningen av kvoterna vid partiell överlåtelse av företaget skulle ske i förhållande till de arealer som utnyttjas för mjölkproduktion eller på grundval av andra objektiva kriterier som fastställdes av medlemsstaterna. Dessutom jämfördes överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv med andra rättsliga former avsedda för överföring av kvoter, vilka har liknande rättsverkningar för producenterna.

11. Detta system med överförbara referenskvantiteter har utvecklats senare, vilket

också gäller för systemet med tilläggsavgift i sin helhet, för att anpassas till förändringarna inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter. Kännetecknande för denna utveckling har varit att den grundläggande principen att kvoter är knutna till företag med avseende på kvotens överföring har bevarats samt att undantag från denna princip, avsedda att gynna en viss omstrukturering av mjölkproduktionen, stegvis har införts.

12. Den första ändringen i systemet med överföring av referenskvantiteter skedde genom förordning (EEG) nr 590/85⁷, där principen att kvoter är knutna till företag vidmakthålls samtidigt som där införts två undantag som är avsedda att lindra ekonomiskt och socialt svåra situationer. Enligt denna förordning är det nämligen möjligt för medlemsstaterna att tilldela en arrendator vars arrendekontrakt löper ut och som avser att fortsätta mjölkproduktionen vid ett annat företag de referenskvantiteter som motsvarar det tidigare företaget, vilket även gäller för producenter som lämnar företaget på grund av att mark överläts till offentliga myndigheter och/eller till offentligt bruk.

13. Genom förordning (EEG) nr 2998/87⁸ infördes en ny lindring av principen att kvoter är knutna till företag genom att tillåta tillfällig upplåtelse av individuella refe-

6 — Kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 (EGT L 132, s. 11, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

7 — Rådets förordning (EEG) nr 590/85 av den 26 februari 1985 om ändring av förordning (EEG) nr 857/84 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i rådets förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 68, s. 1, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

8 — Rådets förordning (EEG) nr 2998/87 av den 5 oktober 1987 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 285, s. 1).

renskvantiteter som inte hade utnyttjats under ett produktionsår. Medlemsstaterna kunde begränsa nämnda upplåtelse till vissa kategorier av producenter eller på grundval av mjölkproduktionsstrukturen i de berörda regionerna eller uppsamlingsområdena.

2. I händelse av överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv av en del eller flera delar av företaget fördelas den motsvarande referenskvantiteten mellan de producenter som övertar driften av företaget i förhållande till de arealer som utnyttjas för mjölkproduktion eller andra kriterier som medlemsstaterna fastställer ...

14. Genom förordning (EEG) nr 1546/88⁹ fastställdes nya tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggsavgift genom att ändra förordning nr 1371/84. Enligt artikel 8 i förordning nr 1546/88 är det även i fortsättningen tillåtet att tillfälligt upplåta kvoter, och i artikel 7 regleras frågan om överföring av en kvot genom att vidmakthålla och utveckla de tidigare reglerna. I denna bestämmelse föreskrivs följande:

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i fjärde stycket är i enlighet med de olika nationella reglerna analogt tillämpliga på övriga fall av överföring som medför jämförbara rättsliga effekter för producenterna.

”Med avseende på tillämpningen av artikel 7 i förordning (EEG) nr 857/84 ... överförs producenternas och uppköparnas referenskvantiteter ... på följande villkor:

1. I händelse av överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv av ett företag i sin helhet överläts den motsvarande referenskvantiteten till den producent som övertar driften av företaget.

4. Vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 7.1 andra stycket och artikel 7.4 i förordning (EEG) nr 857/84, som avser det fall då mark överläts till offentliga myndigheter eller för offentligt bruk respektive det fall då ett jordlegoförhållande löper ut utan möjlighet till förlängning på liknande villkor, skall hela eller en del av den referenskvantitet som motsvarar företaget eller den del av företaget som i det enskilda fallet är föremål för överlåtelsen eller för det icke förlängda arrendeförhållandet ställas till den berörde producentens förfogande, om han avser att fortsätta mjölkproduktionen förutsatt att summan av de referenskvantiteter som således ställs till hans förfogande och summan av den kvantitet som motsvarar det företag vid vilket han fortsätter sin produktion inte överstiger den referenskvantitet som han förfogade över innan arrendekontraktet överläts eller upphörde ...”

⁹ — Kommissionens förordning (EEG) nr 1546/88 av den 3 juni 1988 om tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 (EGT L 139, s. 12, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

15. Möjligheten att tillfälligt upplåta kvoter bibehölls i förordningarna (EEG) nr 3879/89 och 1603/91.¹⁰ Dessutom gjordes ett nytt undantag från principen att kvoter är knutna till företag på grund av den tyska återföreningen, eftersom Tyskland genom förordning (EEG) nr 3577/90¹¹ fick tillstånd att godkänna att en enda överföring av referenskvantiteter genomfördes utan behov av överlåtelse av motsvarande företag, om än bara för en begränsad period och inom ramen för ett referensprogram.

16. Systemet med tilläggsavgift förenklades och förtydligades genom förordning (EEG) nr 3950/92¹² där de tidigare bestämmelserna i viss utsträckning konsoliderades och systemets tillämplighet förlängdes med en period av sju år från och med den 1 april 1993. Genom förordning nr 3950/92 ändrades förordning nr 857/84 och fastställdes följaktligen nya bestämmelser avseende systemet för överföring av referenskvantiteter. Som det står i motiveringen till förordning nr 3950/92 regleras överlåtelsen av kvoter fortfarande av principen att referenskvantiteter är knutna till företag samtidigt som där anges följande: "[f]ör att fortsätta omstruktureringen av mjölkproduktionen och förbättra miljön bör vissa undantag från principen att refe-

renskvantiteter är knutna till företag utvidgas och medlemsstater bör ges befogenhet att fortsätta att tillämpa nationella omstruktureringensprogram och att åstadkomma en viss grad av rörlighet för referenskvantiteter inom ett visst geografiskt område på grundval av objektiva kriterier."

17. Dessa avsikter kommer till uttryck i artikel 6—8 i förordning nr 3950/92. Enligt artikel 6 får medlemsstaterna, om de anser det lämpligt, tillfälligt upplåta kvoter och ställa upp villkor för att genomföra detta. I artikel 7.1 framställs principen att kvoter är knutna till företag på följande sätt:

"Referenskvantiteter som finns disponibla i ett företag skall i händelse av överlåtelse genom försäljning, utarrendering eller arv överlåtas tillsammans med företaget till de producenter som tar över företaget i enlighet med närmare bestämmelser som medlemsstaterna skall fastställa med hänsyn till de arealer som utnyttjas för mjölkproduktion eller andra objektiva kriterier och, i förekommande fall, eventuella avtal mellan parterna. Varje del av referenskvantiteten som inte har överförts tillsammans med företaget skall återföras till den nationella reserven.

10 — Rådets förordning (EEG) nr 3879/89 av den 11 december 1989 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 378, s. 1) och rådets förordning (EEG) nr 1630/91 av den 13 juni 1991 om ändring av förordning (EEG) nr 804/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 150, s. 19).

11 — Rådets förordning (EEG) nr 3577/90 av den 4 december 1990 om övergångsbestämmelser och nödvändiga anpassningar inom jordbrukssektorn på grund av den tyska återföreningen (EGT L 353, s. 23, fransk version; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

12 — Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1).

Samma bestämmelser skall gälla för andra typer av överlåtelser som för producenterna medför jämförbara rättsliga effekter.

..."

18. Artikel 7.1 omfattar även ett undantag från denna allmänna regel för det fall att mark överläts till offentliga myndigheter och/eller för offentligt bruk medan artikel 7.2 avser fall då ett jordlegokontrakt löper ut. Utöver dessa redan beviljade undantag från principen att kvoter är knutna till företag finns det enligt artikel 8 i förordning nr 3950/92, för att slutföra omstruktureringen av mjölkproduktionen eller för att förbättra miljön, ytterligare tre tillåtna undantag från den grundläggande principen avseende överlåtelse av kvoter. De medlemsstater som beslutar att tillämpa principerna kan

— På ansökan av producenten hos den behöriga myndigheten, eller hos det organ som utsetts av denna myndighet, tillåta överlåtelse av referenskvantiteter utan motsvarande överlåtelse av mark eller vice versa i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur på företagsnivå eller att möjliggöra en övergång till extensiv produktion”.

”...

— [n]är det gäller överlåtelse av mark i syfte att förbättra miljön, fastställa att den disponibla referenskvantiteten för det aktuella företaget tilldelas den överlåtande producenten om han avser att fortsätta med mjölkproduktion.

19. Överlåtelse av kvantiteter skall alltid ske mellan producenter och skall alltid ha samband med ett mjölkföretag. I detta syfte används i artikel 12 i förordning nr 857/84 och i artikel 9 i förordning nr 3950/92¹³ likadana termer för båda begreppen. Således avses med producent ”en fysisk eller juridisk person eller en grupp av fysiska eller juridiska personer som driver ett jordbruksföretag inom gemenskapens geografiska territorium och

— som säljer mjölk eller andra mjölkprodukter direkt till konsumenten

— På grundval av objektiva kriterier fastställa de regioner eller uppsamlingsområden inom vilka överlåtelse av referenskvantiteter får ske mellan vissa producentkategorier utan motsvarande överlåtelse av mark i syfte att förbättra mjölkproduktionens struktur.

— och/eller levererar till uppköparen”.

13 — I artikel 9 i förordning nr 3950/92 ersattes begreppet ”inom gemenskapens geografiska territorium” med begreppet ”inom en medlemsstats geografiska territorium” genom rådets förordning (EEG) nr 1560/93 av den 14 juni 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 154, s. 30).

Företag definieras som "samtliga produktionsenheter som drivs av den enskilda producenten och är belägna inom gemenskapens geografiska territorium".

— Överföring av kvoter kräver ett myndighetstillstånd från prefekturen i det departement där företaget är beläget.

20. I samband med systemet för överföring av referenskvantiteter ges medlemsstaterna genom artikel 7 i förordning nr 857/84 och genom de regler som kompletterar den, och i synnerhet genom artikel 6—8 i förordning nr 3950/92, ett relativt stort handlingsutrymme för att i större eller mindre utsträckning tillämpa undantagen från principen att kvoter är knutna till företag. De nationella åtgärder som Frankrike vidtog för att tillämpa systemet med tilläggsavgift bestod av dekret nr 84-661 av den 17 juli 1984,¹⁴ ändrat genom dekret nr 91-157 av den 11 februari 1991,¹⁵ och, särskilt, av dekret nr 87-608 av den 31 juli 1987 om överföring av referenskvantiteter¹⁶, som är av intresse för detta mål.

— När det på grund av överlåtelse genom försäljning, utarrendering, gåva eller arv uppstår en sammanslutning av mjölkföretag som leder till en sammanslagning av referenskvantiteter dras en procentuell andel av från det överlåtna företagets kvoter för att sedan återföras till den nationella reserven för referenskvantiteter under förutsättning att den totala kvoten överstiger 200 000 liter. Den procentuella andel som hålls inne uppgår till 50 procent av den överförda referenskvantiteten när mottagarens kvot före sammanslagningen översteg 200 000 liter och 50 procent av den kvantitet som överstiger 200 000 liter om mottagarens kvot före sammanslagningen inte uppgick till sagda kvantitet.

21. De viktigaste aspekterna av de franska reglerna avseende överföring av mjölkkvoter är följande:

— Ansvarig för tillämpningen av systemet med tilläggsavgift är Office national interprofessionnel du lait et des produits laitiers (Onilait).

— Vid delning av ett mjölkföretag på grund av överlåtelse genom försäljning, utarrendering, gåva eller arv tillämpas samma kriterier som vid sammanslagning av företag vad gäller överföring av referenskvantiteter och de procentuella andelar som dras av för att återföras till den nationella reserven. När den andel av företaget som överläts är mindre än 20 hektar återförs den motsvarande andelen av referenskvantiteterna dock automatiskt till den nationella reserven.

¹⁴ — JORF av den 21 juli 1984, s. 2373.

¹⁵ — JORF av den 13 februari 1991, s. 2199.

¹⁶ — JORF av den 8 augusti 1987, s. 8727.

— När den som har förvärvat ett företag inte fortsätter mjölkproduktionen återförs de referenskvantiteter som tilldelats företaget till den nationella reserven.

— Tillfälliga överlåtelser eller "leasing" av kvoter är inte tillåtna.

22. Såsom kan konstateras har den franska staten inom ramen för det handlingsutrymme som den gavs enligt de gemenskapsrättsliga reglerna i största möjliga mån begränsat den "privata" rörligheten för kvoter och gynnat ett system med omfördelning av kvoter under myndighetskontroll med hjälp av den nationella reserven för referenskvantiteter.

23. Eftersom de faktiska omständigheter som har gett upphov till den tvist inom vars ram den nationella domstolen har hänskjutit de här aktuella tolkningsfrågorna till EG-domstolen ägde rum under produktionsåren 1992/1993 och 1993/1994, utgörs de gemenskapsrättsliga regler för överföring av kvoter vilka skall tas i beaktande såväl av artikel 7 i förordning nr 857/84 och de regler varigenom den har ändrats som av det nya system som föreskrivs i artikel 6—8 i förordning nr 3950/92, vilka för övrigt är relativt likartade.

Den första tolkningsfrågan

24. Genom den första tolkningsfrågan vill Tribunal de grande instance de Morlaix få klarhet i om mjölkproducenters bildande av enkla bolag utgör förtäckt uthyrning av kvoter i strid med de gemenskapsrättsliga reglerna eller om dessa bolag skall anses utgöra nödvändig strukturell anpassning i den mening som avses i artikel 1 i förordning nr 856/84.

25. Enligt den nationella domstolen avses i fransk rätt med enkelt bolag en associationsform som inte är en juridisk person, som inte kan göras gällande gentemot tredje man och vars förekomst inte är allmänt känd. Genom lag nr 78-9 av den 4 januari 1978 regleras enkla bolag nämligen i artikel 1871—1872-2 i den franska civillagen, där dessa betecknas som ett bolagsavtal med viktiga särdrag.¹⁷

Det viktigaste kännetecknet på ett enkelt bolag är att det inte är en juridisk person, eftersom det inte har införts i handelsregistret enligt artikel 1871 första stycket och detta

17 — Se Derruppé, J.: "Sociétés en participation", *Juris-classeurs, Traité des sociétés*, vol. 3, häftena 44-10, 44-20, 44 C och 44 D, Hamel, J., Lagarde, G. och Jauffre, A.: *Traité de droit commercial*, band 1, vol. 2, Dalloz, Paris, 1980, s. 196—205.

oberoende av det förhållandet att bolagets förekomst inte är allmänt känd, vilket inte är en oundgänglig förutsättning, även om den i de flesta fall uppfylls. Att denna typ av bolag inte är en juridisk person får bland annat följande konsekvenser: avsaknad av firma och säte, avsaknad av förmågan att kära och svara vid en domstol samt avsaknad av tillgångar och skulder. Genom att ett enkelt bolag saknar egna tillgångar förblir bolagsmännen ägare till den egendom som de tillskjuter bolaget, med förbehåll för det fall att det i förhållande till tredje man sluts en överenskommelse om gemensamt ägande eller att en bolagsman, vanligtvis den ansvarige bolagsmannen, skall förvalta de tillgångar som tillskjutits bolaget.

26. Användningen av en sådan avtalsform som "société en participation" inom mjölksektorn ger upphov till svårigheter på grund av statens omfattande interventionspolitik. Det är lockande för producenterna att bilda enkelt bolag, eftersom detta inte medför att företaget överläts på bolaget och följaktligen inte förutsätter en överföring av de referenskvantiteter som är knutna till företaget, vilken omfattas av skyldigheten att återföra en procentuell andel av dessa kvantiteter till den nationella reserven. Den första tolkningsfrågan som den nationella domstolen har ställt förutsätter en prövning av om användningen av enkla bolag är förenlig med de gemenskapsrättsliga reglerna om överföring av mjölkkvoter.

27. Såsom ovan anförts, regleras överföringen av referenskvantiteter av principen att kvoter är knutna till företag, en princip som föreskrivs i artikel 7 i förordning nr 857/84 och i de regler varigenom denna har ändrats och kompletterats och som har vidmakthållits genom artikel 7 i förordning nr 3950/92. I dessa föreskrifter görs överföringen av kvoter beroende av att mjölkföretaget överläts genom försäljning, utarrendering eller arv. Denna lista är inte uttömmande och gör det möjligt att överföra kvoter då producenterna använder rättsliga mekanismer för att överlåta äganderätten till företaget på ett sätt som medför jämförbara rättsliga effekter som de tidigare nämnda mekanismerna, vilket är fallet med överlåtelse genom gåva som föreskrivs i dekret nr 87-608.

28. För överföring av referenskvantiteter genom ett av dessa uttryckligen godkända förfaranden krävs enligt den franska lagstiftningen ett myndighetstillstånd från prefekturen i det departement där företaget är beläget. Dessutom görs vanligtvis avdrag motsvarande en procentuell andel av de överförda referenskvantiteterna för att öka den nationella reserv som den franska staten använder för att omstrukturera och förbättra mjölkproduktionen. För övrigt återförs de referenskvantiteter som har tilldelats ett företag vars ägare upphör med mjölkproduktionen automatiskt till den nationella reserven.

29. Listan i de gemenskapsrättsliga och franska bestämmelserna över sätten att överlåta äganderätten till företagen är inte uttöm-

mande, och nämnda bestämmelser innehåller inte — såsom den franska regeringen har påpekat — någon skyldighet avseende jordbruksföretagens rättsliga form. Således hindrar varken de gemenskapsrättsliga eller de franska reglerna för mjölkkvoter i princip att enkla bolag bildas för att förvalta mjölkföretag, eftersom det är fråga om en rättslig form som är tillåten enligt fransk rätt och som regleras i artikel 1871—1872-2 i civillagen. Om enkla bolag används, skall detta emellertid ske med hänsyn till de krav som har ställts upp i de gemenskapsrättsliga och de franska reglerna i fråga om överföring av referenskvantiteter, och bolagen i fråga kan inte användas för att kringgå grundregeln att kvoterna är knutna till företaget, om inte detta är möjligt enligt något av de undantag som är tillåtna i detta avseende.

30. Med avseende på detta inleder jag med att påpeka att bildandet av ett enkelt bolag inte medför att bolagsmännens mjölkföretag överläts till bolaget, eftersom detta inte är en juridisk person och följaktligen saknar egendom. Jag anser följaktligen att bolagsmännens kvoter i princip inte kan överföras på det enkla bolaget, eftersom detta inte skulle vara förenligt med principen att kvoten är knuten till företaget som enligt gemenskapslagstiftningen utgör det avgörande kriteriet avseende överföring av mjölkkvoter. Ett bolag av denna typ utgör nämligen en "kuliss" för att kringgå nämnda princip varje gång som ett av bolagsmännen producerar de övrigas referenskvantiteter, eftersom detta innebär en förtäckt "leasing" av kvoter. Såsom den franska regeringen har påpekat innebär bildandet av ett sådant bolag att det blir möjligt för den producent som i smyg upplåter sin kvot att nominellt bibehålla denna och erhålla en ekonomisk fördel medan den bolagsman som förvaltar bolaget

faktiskt kan slå samman referenskvantiteterna utan att behöva drabbas av att en viss procentuell andel dras av från kvoterna och återförs till den nationella reserven.

31. Betydelsen av principen att kvoter är knutna till företag har slagits fast av domstolen, som i domen i målet Herbrink¹⁸ omformulerade sin tidigare rättspraxis¹⁹ och fastställde att "hela systemet med referenskvantiteter kännetecknas av den princip som framgår av artikel 7.1 i rådets förordning (EEG) nr 857/84 och av artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 1371/88 ... som under tiden har ersatts av artikel 7 i kommissionens förordning nr 1546/88 och enligt vilken referenskvantiteten överläts tillsammans med den mark som kvantiteten har tilldelats".

Såsom kommissionen har påpekat i sitt yttrande utgör knytandet av kvoter till mark ett uttryck för gemenskapslagstiftarens vilja att göra det omöjligt för enskilda att omsätta referenskvantiteter för att hindra att det till förmån för vissa producenter uppstår en koncentration av kvoter som gynnar intensivföretag. Jag anser att syftet med detta val av lagstiftning var att undvika en koncentration av produktionen och att gynna en situa-

18 — Dom av den 27 januari 1994 i mål C-98/91, Herbrink (Rec. 1994, s. I-223, punkt 13).

19 — Dom av den 13 juli 1989 i mål 5/88, Wachauf (Rec. 1989, s. 2609, punkt 15), av den 10 januari 1992 i mål C-177/90, Kühn (Rec. 1992, s. I-35), och av den 19 maj 1993 i mål 81/91, Twijnstra (Rec. 1993, s. I-2455, punkt 25).

tion där marken innehas för mjölkproduktion. Efter det att en total kontingentering genom ett kvotssystem hade införts inom mjölksektorn var det enda sättet att uppnå båda målen att förbjuda "privat" rörlighet för kvoter och inrätta en mekanism för "offentlig" överföring eller rörlighet som i Frankrike sker genom att Onilait kontrollerar alla överföringar av kvoter och omfördelar kvoterna mellan producenter genom den nationella reserven.

Tillämpningen av detta system med myndighetskontroll av produktionen och överföring av referenskvantiteter har gett upphov till stora praktiska problem, eftersom producenterna till varje pris vill erhålla en större referenskvantitet för att knyta den till sin produktion utan att samtidigt förvärva motsvarande mark. Av den anledningen har en viss "svart marknad" med kvoter uppstått genom att olika rättsliga mekanismer har anlitats, särskilt i fråga om bolagsformer, genom vilka producenterna försöker erhålla en större referenskvantitet utan att utvidga företagets marker.²⁰ Syftet med sådana här förfaranden är att kringgå tillämpningen av principen att kvoterna är knutna till marken. Ett exempel på kampen mot dessa förfaranden utgörs av det franska jordbruksministeriets cirkulär nr 7051 av den 14 november 1991, som den nationella domstolen har omnämnt i förevarande mål.

32. Med beaktande av att bildandet av enkla bolag som är avsedda att dölja upplåtelser av

20 — Se i detta avseende Boon-Falleur, A.: "Le point sur les quotas laitiers", *Revue de droit rural*, nr 184, juni/juli 1990, s. 297, Lemonier, E.: "Dix ans de quotas laitiers", *Revue de droit rural*, nr 226, oktober 1994, s. 393, och Petit, Y.: "Organisations communes de marchés", *Répertoire de droit communautaire Dalloz*, 1995, s. 14 och 15.

mjölkkvoter står i strid med principen att kvoten är knuten till företaget, är det nödvändigt att ställa frågan om denna bolagsform omfattas av något av de undantag från nämnda princip som successivt har godtagits i de gemenskapsrättsliga reglerna. Dessa undantag grundas på behovet att bemöta svåra ekonomiska och sociala situationer och på kraven att strukturanpassa mjölkproduktionen. Enligt artikel 1 i förordning nr 856/84 är det allmänna syftet med systemet med tilläggsavgift att komma till rätta med ökningen av mjölkproduktionen och möjliggöra den strukturella utveckling och de anpassningar som är nödvändiga, men de undantag som har kommit till uttryck med avseende på det andra syftet har huvudsakligen fastställts i den ändrade versionen av artikel 7 i förordning nr 857/84, som kompletterats genom artikel 7 i förordning nr 1546/88, samt i artikel 7 i förordning nr 3950/92.

33. Enligt min uppfattning utgör enkla bolag som har bildats i syfte att låta en av bolagsmännen utnyttja en annan bolagsmans eller andra bolagsmäns referenskvantiteter ett fall av förtäckt upplåtelse av kvoter som inte kan berättigas genom något av de undantag som är tillåtna enligt de gemenskapsrättsliga regler som tillåter att referenskvantiteter överförs i samband med att företaget överläts.

34. Enligt artikel 7 i förordning nr 857/84 och kompletterande bestämmelser var fyra undantag möjliga, nämligen en tillfällig upplåtelse av kvoter, arrendatorer vilkas arrendekontrakt löper ut men som fortsätter sin mjölkproduktion, producenter som lägger ned sin produktion vid överlåtelse av mark

till offentliga myndigheter eller för offentligt bruk och överlåtelse av kvoter inom före detta Tyska demokratiska republikens territorium. Bildandet av ett enkelt bolag, som medför upplåtelse av kvoter, kan endast ske inom ramen för tillfälliga upplåtelser av referenskvantiteter. Enligt de gemenskapsrättsliga reglerna hade medlemsstaterna möjlighet att godkänna denna "leasing" av mjölkkvoter eller låta bli att göra det, och i Frankrike är detta inte tillåtet enligt den nationella lagstiftningen. Enligt de gemenskapsrättsliga reglerna var upplåtelser av kvoter tillåtna på mycket strikta villkor: upplåtelsen skulle vara partiell, den var begränsad till tolv månader och överlåtaren skulle kunna ha möjlighet att följande år återuppta produktionen beträffande alla sina kvoter.

35. I artikel 8 i förordning nr 3950/92 vidmakthålls de tidigare undantagen från principen att kvoter är knutna till företag samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att bevilja följande tre undantag: för producenter som lägger ned produktionen och överläter marken i syfte att förbättra miljön, för fastställelse av de regioner eller uppsamlingsområden inom vilka överlåtelse av referenskvantiteter får ske mellan vissa producentkategorier och för att bevilja undantag från principen genom ett myndighetstillstånd på ansökan av producenten. I princip får ett enkelt bolag som är avsett att dölja en upplåtelse av referenskvantiteter inte heller genom något av dessa undantag sitt berättigande.

36. Jag vill avslutningsvis påpeka att det förhållandet att enkla bolag som är avsedda att dölja upplåtelser av kvoter inte är förenliga med de gemenskapsrättsliga reglerna avseende överföring av referenskvantiteter helt överensstämmer med domstolens rättspraxis på detta område, enligt vilken utnyttjandet av en referenskvantitet är knutet till direkt och faktisk mjölkproduktion och enligt vilken det inte är tillåtet att saluföra kvoten.

I domarna i målen Von Deetzen II och Bostock²¹ har domstolen uttryckligen fastställt att "den äganderätt som garanteras i gemenskapsrättsordningen [inte] omfattar rätten att saluföra en fördel, såsom de referenskvantiteter som beviljas inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden och som vare sig beror på den berördes egna tillgångar eller på hans yrkesverksamhet". Domstolen slog därför fast i domen i målet Von Deetzen II att det förhållandet att de särskilda referenskvantiteter som genom förordning nr 764/89 hade tilldelats SLOM-producenterna vid överlåtelse återfördes till gemenskapsreserven berättigades av behovet att hindra att dessa producenter skulle begära att dessa särskilda kvoter skulle tilldelas dem, inte för att de på ett varaktigt sätt skulle återuppta saluföringen av mjölk utan för att de av nämnda tilldelning uteslutande skulle dra ekonomisk fördel genom att tillgodogöra sig det kommersiella värde som referenskvantiteterna under tiden hade uppnått.

21 — Dom av den 22 oktober 1991 i mål C-44/89, Von Deetzen (Rec. 1991, s. I-5119, punkt 27), och av den 24 mars 1994 i mål C-2/92, Bostock (Rec. 1994, s. I-955, punkt 19).

37. På grundval av det hittills anförda anser jag att den första tolkningsfrågan skall besvaras på följande sätt: Bildandet av enkla bolag utgör inte en form av nödvändig strukturell anpassning i den mening som avses i artikel 1 i förordning nr 856/84, och bildandet av bolag av denna typ är — i den utsträckning det döljer en upplåtelse av referenskvantiteter — inte förenligt med artikel 7 i förordning nr 857/84 enligt dess ändrade lydelse och artikel 7 i förordning nr 1546/88, som kompletterar den, eller med artikel 7 i förordning nr 3950/92.

Den andra tolkningsfrågan

38. Genom denna fråga vill den nationella domstolen få klarhet i om artikel 12 c i förordning nr 857/84 och artikel 3a i förordning nr 764/89 skall tolkas så, att där krävs ett faktiskt och personligt återupptagande av produktionen.

39. Det är nödvändigt att besvara denna fråga endast om de berörda producenterna Kergus och EARL de Kerlast är SLOM-producenter. Rådet antog nämligen förordning nr 764/89 efter domarna i målen Von Deetzen I och Mulder²² för att bevilja SLOM-producenterna särskilda referenskvantiteter, vilket innebär att det är fråga om en regel som endast påverkar producenter av denna typ. Enligt de uppgifter som

den franska regeringen har lagt fram är inte Kergus, som har överlåtits de omtvistade referenskvantiteterna, en SLOM-producent, och inte heller EARL de Kerlast förefaller vara det. Det är följaktligen i princip inte nödvändigt att besvara den andra tolkningsfrågan för att avgöra den tvist som är anhängig vid den nationella domstolen.

Den tredje tolkningsfrågan

40. Genom den sista frågan har den nationella domstolen frågat om det är förenligt med artikel 40.3 i EG-fördraget att en medlemsstat föreskriver särbehandling mellan enkla bolag och partiella "groupements agricoles d'exploitation en commun" (nedan kallade GAEC) för mjölkproduktion, vad gäller användningen av båda bolagsformerna vid överföringen av mjölkkvoter. Denna särbehandling har införts genom två cirkulär från jordbruksministeriet avseende tillämpningen av de gemenskapsrättsliga reglerna för överföring av referenskvantiteter inom det franska territoriet.

41. Den nationella domstolen har hänvisat till två cirkulär från år 1989 respektive år 1991. Rent konkret avser 1989 års cirkulär uteslutande SLOM-producenternas situation och har inte något samband med svaret på förevarande tolkningsfråga. Däremot är jordbruksministeriets cirkulär nr 7051 av

22 — Dom av den 28 april 1988 i mål 170/86, Von Deetzen (Rec. 1988, s. 2355), och i mål 120/86, Mulder (Rec. 1988, s. 2321).

den 14 november 1991, DEPSE/SDSA C 91 (nedan kallat 1991 års cirkulär), relevant i detta avseende, vilket även gäller för cirkulär nr 7008 av den 25 mars 1993, DEPSE/SDSA C 93 (nedan kallat 1993 års cirkulär), som den nationella domstolen inte har nämnt i sin fråga.

42. I 1991 års cirkulär uppmärksammas de behöriga nationella myndigheterna på utvecklingen av rättsliga förfaranden, så kallade "kulisser", som höll på att utvecklas ute på fältet för att kringgå den gemenskapsrättsliga norm varigenom överföringen av kvoter hade knutits till överlåtelsen av motsvarande markområden. Bland den typ av bedrägliga förfaranden som förekommer nämns i cirkuläret att sammanslutningar, enkla bolag med eller utan uttalad partsavsikt, bildas som bolagsmännen skall tillskjuta kvoterna utan att överlåta marken, att två producenter samtidigt sluter ett avtal om utarrendering av boskap och om tillhandahållande av tjänster för utnyttjande och uthyrning av referenskvantiteter, vilket inte är tillåtet i Frankrike. I cirkuläret fastställs att det inte är lagligt att överföra kvoter mellan producenter genom ett bolag som har bildats utan tillskjutande av mark, eftersom detta strider mot principen att kvoter skall vara knutna till mark. Bildandet av sådana bolag är ogiltigt, eftersom föremålet för deras verksamhet är rättsstridigt. I 1991 års cirkulär anges avslutningsvis de rättsliga mekanismer som skall användas vid bekämpningen av dessa bedrägliga förfaranden. Vad gäller enkla bolag anvisas myndigheterna i departementen, som är ansvariga för att ge tillstånd till överföring av kvoter, att vägra tillståndet även när bolagsmännen tillskjuter markområdena, eftersom bolag av denna typ inte är juridiska personer, inte kan göras gällande gentemot tredje man och eftersom bolags-

männen behåller äganderätten till sina respektive mjölkkvoter. Uppköparna av mjölk skall för sin del kräva att producenterna har myndigheternas tillstånd till överföring och att, om tillståndet inte företes, bortse från sammanslagningen av referenskvantiteter så att den uppköpta mjölken tillräknas varje producentens individuella kvot.

43. I 1993 års cirkulär föreslås dessutom en ny bolagsform för producenterna, nämligen partiella GAEC för mjölkproduktion som kan användas av de producenter som på ett varaktigt sätt vill omstrukturera sin mjölkproduktion för att förbättra sin produktion och sina arbetsförhållanden. Partiella GAEC för mjölkproduktion gör det möjligt för bolagsmännen att förena sina kvoter utan behov av att tillskjuta motsvarande markområden och utgör således ett undantag från regeln att kvoter är knutna till mark, ett undantag som har godtagits i 1993 års cirkulär, samtidigt som GAEC åläggs ett antal skyldigheter som är avsedda att undvika att den omvandlas till ett sätt för förtäckt utarrendering eller upplåtelse av referenskvantiteter.

44. GAEC är en sammanslutning som har bildats av jordbrukare som arbetar tillsammans på villkor som kan jämföras med de villkor som förekommer inom ett företag av vanlig typ. GAEC utgör bolag som är underställda en omfattande myndighetskontroll (myndighetstillstånd krävs för att bilda dem), framstår som bolag bildade av en yrkesgrupp i vilka bolagsmännens arbetsinsats är central och utgör bolag vilka myndigheterna beviljar

vissa privilegier.²³ GAEC kan vara fullständiga, om delägarna tillskjuter alla sina företag och arbetsinsatser, eller partiella, om bolagsmännen endast tillskjuter en del av sina företag och gemensamt utför en del av sin jordbruksverksamhet.

45. En partiell GAEC för mjölkproduktion framstår i 1993 års cirkulär som en bolagsform varigenom producenterna tillskjuter kor, material, byggnader och djurfoder men bibehåller sin mark och de mjölkkvoter som har tilldelats dem. Inom GAEC sammanförs likväl bolagsmännens referenskvantiteter, vilket innebär att GAEC kan producera en kvantitet mjölk som motsvarar summan av alla bolagsmäns individuella kvoter. Endast aktiva mjölkproducenter som förfogar över kvoter och personligen utövar annan jordbruksverksamhet kan ta del i en partiell GAEC för mjölkproduktion. Delägarna deltar personligen och faktiskt i mjölkproduktionen inom GAEC. Avslutningsvis anges i 1993 års cirkulär uttryckligen den *status* som referenskvantiteterna har inom en partiell GAEC.

46. Med beaktande av den skillnad i behandling som genom 1991 och 1993 års ministercirkulär gjorts mellan enkla bolag och partiella GAEC för mjölkproduktion finns det anledning att ställa frågan om artikel 40.3 i fördraget är tillämplig på denna situation.

47. I detta hänseende finns det skäl att erinra om att det i artikel 40.3 andra stycket föreskrivs att den gemensamma organisation av jordbruksmarknaden som skall fastställas inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna ”skall utesluta varje form av diskriminering mellan producenter eller konsumenter inom gemenskapen”. Domstolen har upprepade gånger i sin rättspraxis fastställt att ”det förbud mot diskriminering som uttalas i denna bestämmelse endast är ett konkret resultat av den allmänna jämställdhetsprincip som utgör en del av gemenskapsrättens grundläggande principer ... och förutsätter att jämförbara situationer inte behandlas olika, om detta inte är objektivt motiverat ...”.²⁴

48. Detta förbud mot diskriminering är tillämpligt på de gemenskapsrättsliga reglerna avseende den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter och även på de regler som medlemsstaterna antar inom ramen för denna gemensamma organisation av marknaden. Denna lösning grundas på domstolens rättspraxis, enligt vilken ”de krav som följer av skyddet för de grundläggande rättigheterna inom gemenskapens rättsordning är bindande även för medlemsstaterna när dessa tillämpar de gemenskapsrättsliga reglerna, vilket innebär att medlemsstaterna i mån av möjlighet är skyldiga att tillämpa nämnda regler på ett sådant sätt att dessa krav inte åsidosätts”.²⁵

23 — Se i detta avseende Dupeyron, C.: ”G. A. E. C. (Groupe-ment agricole d'exploitation en commun)”, *Juris-classes, Traité des sociétés*, vol. 8, häftena 179-7-A och 179-7-B.

24 — Dom av den 14 juli 1994 i mål C-351/92, *Graff* (Rec. 1994, s. I-3361, punkt 15). Se även dom av den 21 februari 1990 i förenade målen C-267/88—C-285/88, *Wuidart m. fl.* (Rec. 1990, s. I-435), och de ovan nämnda domarna i målen *Kühn* och *Herbrink*.

25 — Domarna i de ovan nämnda målen *Wachauf* och *Bostock*, punkt 19 respektive punkt 16.

En särskild tillämpning av detta allmänna kriterium, vilken uttryckligen har godkänts, uppstår i samband med tillämpningen av principen om icke-diskriminering i artikel 40.3 i fördraget, eftersom "[det av] domstolens rättspraxis framgår att artikel 40.3 i EEG-fördraget avser alla åtgärder som har samband med den gemensamma organisationen av jordbruksmarknaden, oavsett vilken myndighet som har vidtagit dem. Artikeln är följaktligen bindande även för medlemsstaterna när de genomför nämnda organisation".²⁶ I domen i målet Graff tillämpades denna princip alltså på de regler för sättet att beräkna referenskvantiteten som Tyskland hade antagit för att verkställa de gemenskapsrättsliga reglerna avseende systemet med tilläggsavgift.

50. Jag anser att de franska cirkulären inte innebär en överträdelse av artikel 40.3 andra stycket i fördraget, eftersom särbehandlingen av partiella GAEC för mjölkproduktion respektive enkla bolag beror på att det rör sig om icke jämförbara situationer. Såsom kommissionen har påpekat är godkännandet av en metod och förbudet mot en annan metod beroende på båda metodernas rättsliga utformning som klart har fastställts i nationell rätt. Bolagsformen för partiella GAEC för mjölkproduktion utgör utan tvivel ett rättsligt medel som är bättre lämpat för driften av mjölkföretag och förvaltningen av referenskvantiteter som tilldelats dem än vad enkla bolag utgör på grund av bland annat följande skäl:

— GAEC är juridiska personer, medan enkla bolag inte är det.

49. I föreliggande mål består det eventuella åsidosättande av principen om icke-diskriminering som den nationella domstolen har framhållit av den särbehandling som fastställs i de franska cirkulären av år 1991 och år 1993 mellan producenter som har gått samman i en partiell GAEC för mjölkproduktion och de producenter som tillsammans har bildat enkla bolag. Medan det inom ramen för partiella GAEC för mjölkproduktion är tillåtet att överföra kvoter utan att motsvarande markområde överläts, betraktas enkla bolag som rättsfigurer som inte får tillämpas vid sammanslagning av mjölkföretag, eftersom de utgör en källa till möjliga bedrägerier vad gäller principen att kvoter är knutna till mark.

— Det krävs ett myndighetstillstånd för att bilda en partiell GAEC och dess efterföljande verksamhet är underställd ofta förekommande myndighetskontroller, medan enkla bolag inte brukar vara allmänt kända, vilket innebär att myndigheterna och tredje man inte har vetskap om dem.

— Inom en partiell GAEC är utgångspunkten att alla producenter fortfarande bedriver den mjölkproduktion som de har fört samman och utför sitt arbete inom ramen

26 — Den ovan nämnda domen i målet Graff, punkt 18. Se även dom av den 25 november 1986 i förenade målen 201/85 och 202/85, Klensch m. fl. (Rec. 1986, s. 3477, punkt 8).

för GAEC. I enkla bolag utgår man där-
emot i allmänhet från att den bolagsman
som driver verksamheten tar hand om
mjölkproduktionen utan att övriga del-
ägare deltar.

syfte att förbättra mjölkproduktionens
struktur eller att möjliggöra en övergång till
extensiv produktion. Tillståndet att bilda
partiella GAEC för mjölkproduktion, som
återfinns i 1993 års cirkulär, berättigas enligt
min uppfattning av detta undantag.

51. Dessutom har nya undantag från princi-
pen att kvoter är knutna till företag införts
genom artikel 8 i förordning nr 3950/92.
Enligt ett av dessa undantag är det möjligt
för medlemsstaterna att med den behöriga
nationella myndighetens samtycke tillåta
överlåtelse av referenskvantiteter utan mot-
svarande överlåtelse av mark eller vice versa i

52. Det förbud mot diskriminering som åter-
finns i artikel 40.3 i fördraget utgör avslut-
ningsvis inte hinder för att en medlemsstat
tillåter att mjölkföretag drivs genom partiella
GAEC och förbjuder att enkla bolag bildas i
samma syfte.

Förslag till avgörande

53. Mot bakgrund av det hittills anförda föreslår jag att domstolen skall ge följande
svar på de frågor som har förts vidare av Tribunal de grande instance de Morlaix:

- 1) Bildandet av enkla bolag utgör inte en form av nödvändig strukturell anpassning i den mening som avses i artikel 1 i förordning nr 856/84, och bildandet av bolag av denna typ är — i den utsträckning det döljer en upplåtelse av referenskvantiteter — inte förenligt med artikel 7 i förordning nr 857/84 enligt dess ändrade lydelse och artikel 7 i förordning nr 1546/88, som kompletterar den, eller med artikel 7 i förordning nr 3950/92.

- 2) Artikel 40.3 andra stycket i EG-fördraget hindrar inte att en medlemsstat förbjuder bildandet av enkla bolag och tillåter bildandet av partiella GAEC för drift av mjölkföretag.